

Overall waar je als pelgrim komt tref je wel borden en wegwijzers aan die de pelgrim naar een onderkomen verwijzen. Vandaag is het terug een prachtige, heerlijke, zonnig dag.

De ooievaar heeft aanleiding gegeven tot vele legendes in zijn verspreidingsgebied, waarbij de meest bekende is dat baby's worden gebracht door de ooievaar. Als het nest een ziek of te klein jong bevat wordt dit door de ouders doodgepikt met de bek en wordt het jong opgegeten. De jongen verlaten het nest 58 tot 64 dagen na het uitkomen en worden hierna nog 7 tot 20 dagen gevoed door de ouders. Alle huizen hier in deze straat hebben typische balkonnetjes die we wel meer zien in deze streek.

Eeuwenoude erkers worden ondersteund door stenen palen die misschien wel duizenden jaren oud zijn. Jammer genoeg zijn veel woningen in verval en wordt er weinig gerestaureerd.

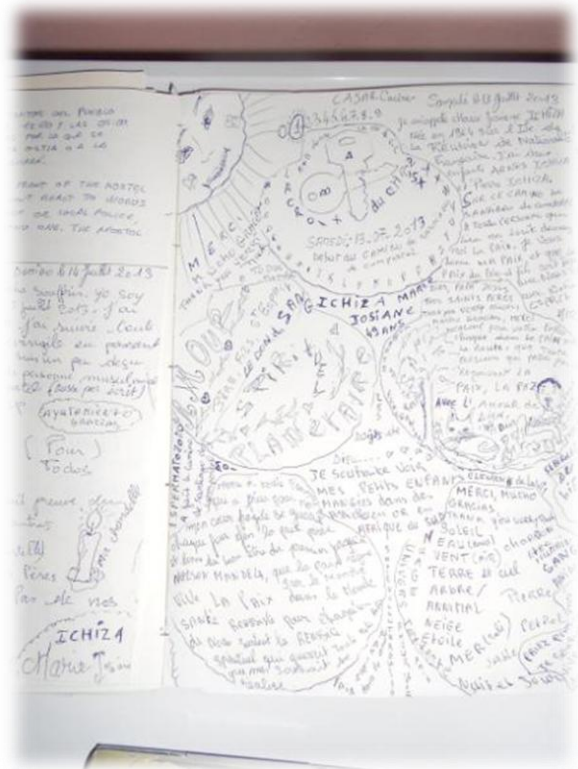
We komen terug aan een snel stromende, tamelijk diepe, rivier. Er liggen betonnen blokken van zo'n 70 cm hoogte in de rivier maar sommige blokken liggen onder het wateroppervlak en sommige blokken zijn door de kracht van het water weggespoeld. Terugkeren betekent +- 15 km extra. We besluiten dan maar om door de rivier te gaan.

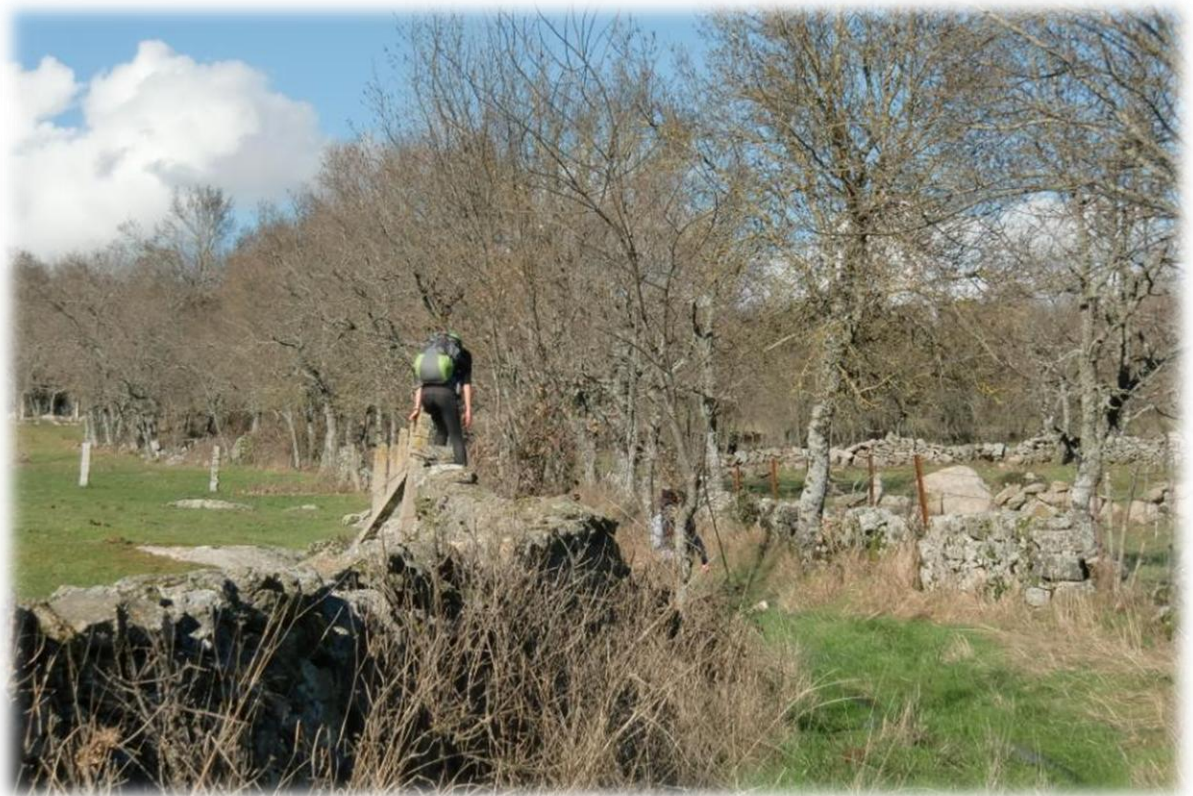
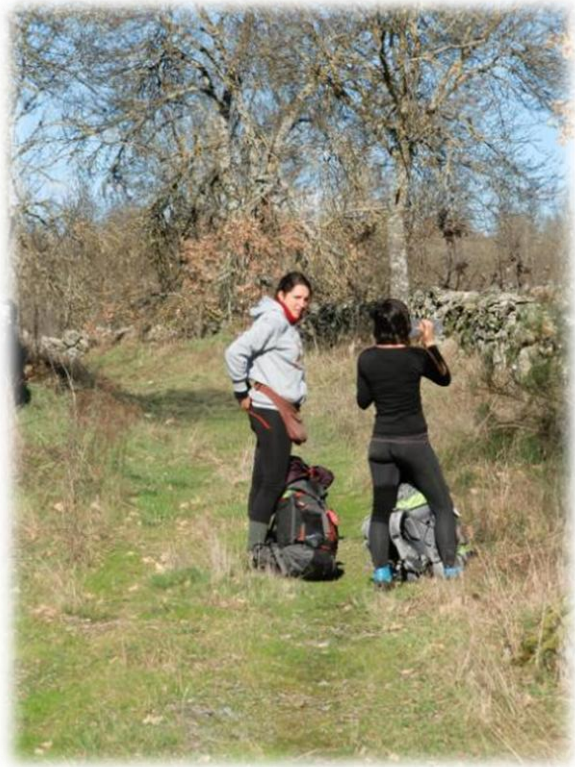
We hebben de oversteek door de rivier goed doorstaan en ook de Engelsman en de twee Spaanse meisjes hebben de oversteek goed doorstaan. Achteraf bekeken vind ik wel dat dit toch wel op het randje was. Het water had zo een kracht dat het ons had kunnen meesleuren met alle gevolgen vandien.

Een oud vrouwtje maakt van het goede weer gebruik om aan de bron haar flessen te vullen met water.

We krijgen terug wat wateroverlast. Een keer hebben we ons kunnen behelpen door over een afscheidingsmuurtje te klimmen om alzo het ondergelopen pad te kunnen omzeilen. Ook de meisjes klauteren gezwind over de muurtjes.

In Fuenterroble de Salvatierra, ons eindpunt voor vandaag, is er een prachtige albergue die uitgebaat wordt door de dorpspastoor. Nog een echte priester die zichzelf wegcijfert en volledig ter beschikking staat van de medemens. Je krijgt er ook eten en drinken al hebben wij gekozen voor de pelgrimsmenu in het dorpscafé. De pastoor loopt de ganse dag rond in zijn werkkledij, een kazuivel tot op de grond.

De ontmoeting met de pastoor Don Blas heeft bij mij een blijvende indruk gemaakt. Die man straalt zo'n warmte uit dat dit niemand onverschillig kan laten. Ik vond het tevens de hartelijkste ontmoeting in een albergue tot hiertoe.

Maandag 17 februari 2014

- Van : Fuenterroble de Salvatierra (960 m)
- Naar : San Pedro de Rozados (980 m)
- Afstand : 29 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 8 uur

De Engelsman is als eerste weg, wijzelf vertrekken een half uurtje later. De Spaanse meisjes zitten nog bij de pastoor te ontbijten als wij vertrekken. Het is buiten bitter koud, het heeft wat gevoren maar de zon schijnt.

Even iets over de eigenlijke pelgrimsweg. St-Jacob was een van de apostelen van Jezus, beter bekend als de apostel Jacobus. Hij zou gestorven zijn in het jaar 44 van onze jaartelling. Zijn lichaam zou op een schip gelegd zijn dat dan op zijn beurt aangespoeld is in Noord-Spanje. Zijn lichaam werd tenslotte begraven op een 25ste juli, dat is nu de feestdag van deze heilige. Pas in de 9de eeuw werd zijn graf ontdekt en er werd een basiliek gebouwd op de plaats van zijn graf.

St-Jacob betekent in het Spaans 'Santiago' en 'Compostela' zou een afgeleide zijn van begraafplaats. Vandaar de naam Santiago de Compostela. Eerst was er de basiliek en later werd er een stad rond gebouwd die de naam Santiago de Compostela draagt.

We stappen door een mooi bos waarvan de boomstammen volledig bedekt zijn met korstmossen.

We komen voorbij een boerderij waar zwarte varkens gekweekt worden. Ze worden “pata negra ” genoemd wat zoveel betekent als “zwarte poot”. Maar eigenlijk zijn het Iberische varkens. Ze komen vooral voor in steen- en kurkeikenbossen en voeden zich met grassen, kruiden en wortels. Het eten van olijven en eikels geeft hun vlees een speciale kruidige smaak.

De Engelsman hebben we vandaag niet meer gezien. Hij zou nog een dorp verder stappen dan wij. De meisjes hebben we wel nog gezien in de albergue maar toen we gingen slapen waren ook zij vertrokken en hebben we ze niet meer gezien. Een van de meisjes had last in de knie en mogelijks zijn ze gestopt.

Dinsdag 18 februari 2014

- Van : San Pedro de Rozados (980 m)
- Naar : Salamanca (780 m)
- Afstand : 24 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 5 uur

We hebben goed geslapen in de albergue. We hadden dan ook de albergue voor ons helemaal alleen. Vandaag rest ons nog een lange asfaltweg tot Salamanca.

De weg naar Salamanca is niet echt mooi en ik heb dan ook weinig foto's gemaakt. Van het verkeer zelf heb je niet zoveel last, er rijden weinig auto's op dit traject.

De Puente Mayor del Tormes is een brug met 26 bogen en dateert uit de Romeinse tijd. De datum van de bouw van de brug is niet precies bekend, maar is gelegen tussen de mandaten van de keizers Augustus (27 v.Chr-14 n.Chr) en Vespasianus (69-79).

In Salamanca ontmoeten we terug de Engelsman. Samen begeben we ons naar de albergue maar deze blijkt gesloten te zijn. Henri en ikzelf nemen dan maar onze intrek in een hostel. Achteraf hebben we de Engelsman terug ontmoet en bleek de albergue toch rond 16.00 uur te zijn geopend.

In het centrum van Salamanca treffen we de schelp aan tussen de straatstenen, met daarin de letter A die de pelgrim de weg wijst naar de albergue.

Een van de muren van de basiliek is bezet met jacobsschelpen. Salamanca is de hoofdstad van de gelijknamige Spaanse provincie Salamanca, gelegen in de regio Castilië en León, circa 200 km ten westen van Madrid. De stad is gesticht rond 400 V.C.

Het was terug een mooie tocht met veel afwisseling in het landschap. 235 km hebben we op deze tocht afgelegd. Daarmee komt de teller van “Op weg naar Compostela” te staan op welgeteld 1.800 km.

Andere reisverslagen van deze pelgrim kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link “GR50+” aanklikken.

Henri Van den Broeck : vdbhenri@belgacom.net

Ludwig D’Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst : Ludwig D’Haese

Foto’s : Henri Van den Broeck en Ludwig D’Haese